

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 111.

Fjerde Session.

35te Møde.

Torsdagen d. 9. December.

(Forts.)

Monrad (forts.): I denne Tractats 32te Artikkel hedder det, efterat det først er bemærket, at Tractaten er indgaaet paa 10 Aar: „at i Tilfælde af at samtlige tydske Forbundsstater skulde enes om fælles Forholdsregler med Hensyn til Udførsels-, Transit- og Consumtions-Afgifter, skal dog Foreningen fra den Tid, at en saadan Beslutning træder i Virksomhed, igjen være opløst.“ Heraf sees, at Regjeringen allerede i Aaret 1839 i Afsluttelsen af en Tractat har taget Hensyn til den Mulighed, at Staterne i det tydske Forbund kunde blive enige om en fælles Toldlovgivning, og at der i denne Anledning er truffet visse bestemte Forholdsregler. Ligeledes vil man, saaledes som jeg troer, at der allerede er udhævet af en andet aaret Rigsdagsmand, i en osterriqsk Note af 18de Mai 1851, blandt Andet finde følgende udtalt: „forøvrigt maae vi antage, at et saadant System — der tales nemlig om et fælles Toldsystem — kun i Holsteen vil blive efterstræbt af den kongelig danske Regjering under det Forbehold, at derved ikke de Forholdsregler blive præjudicerede, som med Hensyn til disse Forhold maaskee senere kunne blive besluttede ad Forbundslovgivningsveien for det hele Forbundsgebet“ (Hør!). Lad os da ikke, med dette for Die, fremstille Sagen, som om Hensynet til den tydske Udvikling er et Drømebillede, en taaget Forestilling, kun eksisterende i Udvalgets Hjerne. Det er virkelig foreliggende Kjendsgjerninger. Vi see af hvad jeg har anført, at Regjeringen selv til den Grad

tidligere har anerkjendt Muligheden af en tydske Udvikling, at der endog i de Tractater, som Regjeringen har afsluttet, er taget Forbehold for det mulige Tilfælde, at der skulde indtræde en saadan tydske Toldenhed, ligesom vi ogsaa see, at der paa den anden Side fra selve de tydske Forbundsstyrker er taget et saadant bestemt Forbehold. Det er altsaa den væsentligste Meningsforskjellighed mellem Regjeringen og os, at Ministeriet ikke paa samme Maade vil anerkjende Holsteen som et tydske Forbundsland som vi, og dert troer jeg ogsaa, at andre Meningsforskjelligheder, s. Ex. den om Armeens Stilling, have deres Rod.

Et andet Hovedpunkt, hvori der er Meningsforskjellighed imellem Ministeriet og Udvalgets Fleertal, angaaer Heelstatsforfatningen — ja, jeg haaber, at det ikke maa tages mig ilde op, at jeg ikke strax optager den nye foreslaaede Benævnelse Samstat. — Hvad nu denne Heelstatsforfatning angaaer, da hører denne imellem de Gjenstande, hvormod det i den kongelige Kundgjørelse af 28de Januar — hvorunder jeg seer alle de Herrer Ministres Navne — udtryffelig udtales: „Eil hvis Indførelse vi snarest muligt ville foretage de fornødne Skridt.“ Jeg antager, at snarest muligt maa forståes i den Forstand, hvort man i Almindelighed forståer det, nemlig, om en meget kort Tid (Tscherning: Ja snart, naar det bliver muligt). Ja! hvis Ministrene ville lege med Sproget og sige, at dette „snarest muligt“ betyder engang om 100 eller 200 Aar, saa siger jeg: den Maade at skrive paa, den tiltroer jeg ikke Ministeriet, en saadan Forklaring af Ministeriets Ord vilde virkelig forekomme mig at være usømmelig og Ministeriet uærdigt.